

האשה רבה פרק עשירי יבמות

צ"א

עין משפט
גד מצוה

ל' א ב מ"י פ"א מהלכות
מעשר הל' ב סמג עשין
קלה טו"ע ק"י שלא פטי'
סו:
ל' א ב מ"י פ"י מהל'
גירושין הלכה ט'
טו"ע פ"א סמג טו'
סעף טו:

אמר רב ששת קנסא. ולא מזי לשנויי דמתניתין כרבי מאיר
ל' אמר (לעיל דף פה): מעשר ראשון אסור לזרים דגמר
מתרומה ור"ק מה תרומה מיתסרא לזונה אף מעשר כן דאפילו ר"מ
מודה דזונה לא מיתסרא במעשר דלא יליפי' מתרומה לגבי הא משום
דמה תרומה לא מיתסרה מתרומה
אלא צביאה דמיפסלה לכהונה אף
במעשר נמי לא מיתסלה במעשר
אלא צביאה דמיפסלה צה לזויה
דע"כ צרייתא דפריך מינה ר' מאיר
היא לרצונן לא אינטריך למיתני
וזנה אוכלת במעשר דמאיכא ס"ד
דמיפסלה אלף דואי לר"מ נמי שריא
אם לא מטעם קנסא דקאמר ושמה
לרבי מאיר דוקא מיפסלה באכילת
מעשר דקנסיה שמשבז כורה וזר
אסור במעשר אבל לרצונן לא שייך
לקנסיה דלא גרעה מזר ומתני' ר"מ
היא אי נמי אפילו כרצונן דקנסיה
שלא לימן מעשר לה אף על פי
שמותרת לאוכלו:

ב שכן מציאתה ומעשה ידיה
דמזון הוא. דלא קניס ומשיב
קניס מה שאין מציאתה ומעשה ידיה
לבעל משום דאיכא לה איבה וגם
מחוץ כן אין לה מזונות ומכל
מקום קאמר לקמן מדידה לדדיה
משום דקנס נשים מעשה ידיון
עורפות ממזונותיהן:

הני דמחיים קנים. וא"ת כיון דר'
שמעון מודה דלריכה גט מזה
ומזה אלמא חיישין שמה וי גירשה
זה ונשא זה דבהי תלי טעמא כדאמר
לעיל (דף פח): מהאי טעמא גופיה
א"כ לא תתייבס שמה יאמרו גירש זה
ונשא זה ונמלא נשא גרושת אחיו
ואר"י דמכל מקום כיון דלא קניס
לאחר מיתה לא חיישין מידי דהוה
אנתקדשה ואחר כך צא בעלה
דמותרת לו:

על פי בית דין הוא דבעיא גיטא
ע"פ עדים לא בעיא גיטא.
וא"ת היכי מדקדק מזה דע"פ עדים
מותרת לחזור לרצונן לעולם אימא
לך דאסורה אע"ג דלא בעיא גט מידי
דהוה אנשאת ע"פ צ"ד לר' שמעון
לאמר אדי ואדי לא בעיא גט
ואפ"ה מודה ר"ש דנשאת בעד אחד
דתלא מזה ומזה ואר"י דאין ראייה
מדרכי שמעון לרצונן דלרבי שמעון
לית ליה קנסא דגט צדוס מקום אבל
רצונן דקנסו להריכה גט מזה ומזה
בעד אחד אם איתא דהוה קניסין
צ"ב עדים הוה בעיא גיטא ומכלל
בעיא גט שמע מינה דלא קנסיה
צבני עדים ומותרת לחזור:
רבינא

פשיטא בת לוי מן המעשר איצטריכא ליה
ובת לוי מן המעשר מי מיפסלא בזנות והתני'
(א) לזויה שנשבות או שנבעלה בעילת זנות
נותנין לה מעשר ואוכלת אמר רב ששת
קנסא: בת כהן מן התרומה: אפי' בתרומה
דרבנן: ואין יורשיו של זה ויורשיו של זה
יורשין כתובתה וכו': (ב) כתובה מאי עבידתה
אמר רב פפא כתובת בנין דיכרין פשיטא
מהו דתימא לדידה דעבדא איסורא קנסיה
רבנן לזרעה לא קנסו רבנן קמ"ל: אחיו של
זה ואחיו של זה הולצין ולא מייבמין: אחיו
של ראשון הולצין מדאורייתא ולא מייבם
מדרבנן אחיו של שני הולצין מדרבנן ולא
מייבם לא מדאורייתא ולא מדרבנן: ר' יוסי
אומר כתובתה על נכסי בעלה וכו': אמר רב
הונא בתראי מודו לקמאי קמאי לא מודו
לבתראי ר' שמעון מודי ליה לר' אלעזר דמה
ביאה דעיקר איסורא לא קניס וכ"ש מציאתה
ומעשה ידיה דממונא הוא ור' אלעזר לא מודי
ליה לר' שמעון מציאתה ומעשה ידיה דממונא
הוא לא קניס אבל ביאה דאיסורא הוא קניס
ותרוייהו מודו ליה לר' יוסי דיתבא תותיה
לא קניס וכל שכן כתובה דלמשקל ומיפק
קאי ורבי יוסי לא מודי להו כתובה דלמשקל
ומיפק הוא דלא קניס אבל הני דיתבא תותיה
קניס רבי יוחנן אמר קמאי מודו לבתראי
בתראי לא מודו לקמאי ר' יוסי מודי ליה לר'
אלעזר כתובה דמדרידה לדידה לא קניס וכ"ש
מציאתה ומעשה ידיה דמדרידה לדידה ור'
אלעזר לא מודי ליה מציאתה ומעשה ידיה
הוא דמדרידה לדידה לא קניס אבל כתובה
דמדרידה לדידה קניס ותרוייהו מודו ליה לר'
שמעון ומה הני דמחיים לא קניס ביאה
דלאחר מיתה לא כ"ש ור' שמעון לא מודי
להו ביאה הוא דלאחר מיתה לא קניס אבל
הני דמחיים קנים: נשאת שלא ברשות וכו':
(ג) אמר רב הונא אמר רב הכי הלכתא א"ל
רב נחמן ג' גנבא וגובי למה לך אי סבירא לך
כרבי שמעון אימא הלכה כרבי שמעון
דשמעתין כרבי שמעון קאזלה וכי תימא אי
אמינא הלכה כרבי שמעון משמע אפילו
בקמייתא אימא הלכה כר' שמעון באחרונה
קשיא א"ר ששת (ד) אמינא כי ניים ושכיב רב
אמרה להא שמעתתא (ה) הלכה מכלל דפליגי
מאי הוה לה למיעבד מיאנא אנסה ועוד תניא

בל עריות (ו) שבתורה אין צריכות הימנו גט
ב"ד על פי בית דין הוא דבעיא גיטא על פי עדים לא בעיא גיטא מני
אילימא רבי שמעון על פי בית דין מי בעיא גט והתניא ר' שמעון
אומר עשו ב"ד בהוראתן כודון איש באשה על פי עדים כשגגת איש
באשה אידי ואידי לא בעיא גט אלא לאו רבנן היא לעולם רבי שמעון היא
ותרין הכי ר"ש אומר עשו ב"ד בהוראתן ככוונת איש באשה [ובעיא גט] על
פי עדים כשלא ככוונת איש באשה [ולא בעיא גט] רב אשי אמר לענין איסורא קתני והכי קאמר עשו ב"ד
בהוראתן כודון איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

פשיטא זונה היא: לזויה שנשבות. וחיישין שמה ובעלה לעוד
כוכבים: או שנבעלה בעולם זונה. כגון לעוד כוכבים ועד וחלל
וכל הנך דלמך באלמנה לכו"ג. (לעיל פח): דנפסלה צהו צה כהן מתרומה
גבי זויה לא פסלי ממעשר: בתרומה דרבנן. דאילו בתרומה דאורייתא
לא אינטריך למיתני דכיון דקנסיה
אמעשר כ"ש מתרומה: כנסה מאי
עבידתה. הא תנן צרישא אין לה
כתובה: כנסה בנין דיכרין. דתנן
בכתובות (דף נב): כתובה בנין דיכרין
(ג) דיהוין לכי מינאי אינון ירמין
כסף כתובתין יתר על חולקהו דעס
אחיהו וחס ממה צמייו ונשא שניה
וילדה לו ומת הוא צני שניה אפי' הן
נקבות נוטלין כתובה אמן כחז גמור
שהרי נתאלמנה מאציהו צני ראשונה
אם יש זכרים נוטלין כתובה אמן
ואף על גב דמתה צמייו דרבנן תקון
כתובה בנין דיכרין כדי שיקפוז אדם
וימן לבתו כגנו. והכא לא שקלי
יורשין דילה כתובה בנין דיכרין אלף
בני הכשרה נוטלין כתובה אמן
והשאר חולקין צהוה: ולא מייבס
מדרבנן. דרבנן קנסיה: אחיו של
שני הולצין מדרבנן. דמדאורייתא לא
קניס קמייה ורבנן הוה דלאכרכוה
חליצה משום גזירה שמה יאמרו
גירש זה ונשא זה כדאמרן לגבי
גט: צביאה דעיקר איסורא לא
קניס. דקמאי צביאה קונה אותה
לפטור לרמה: הני דיפסלא חסיה.
ואיכא למימר אחי לקיומה הואיל
וגוהא צה מנהא נשים ואפי' הכי לא
קניס כ"ש כתובה דהוה תחלת גירושין
כי שקלה כתובה: דמחיים. צמי
בעלה: נשאת שלא ברשות. רבי
שמעון קאמר לה: דקמייתא.
צביאה או חליצה כו' דנשאת בעד
אחד: מכלל דפליגי. רבנן עליה
דר' שמעון צביאה דנשאת בעדים:
כל עריות. שאמרו שהן ערוה אין
לריכות גט ממנו אם ניסת למי שהיא
ערוה עליו: חוץ מאשש איש
שניבס. בעד אחד ע"פ צ"ב דין
דלאכרכוה רבנן גיטא כדאמרן במתני':
לא בעיא גט. דאנסה היא:
עשו בהוראתן. הורוה לנשא בעד
אחד: כודון איש באשה. כהנה צדון
על אשת איש ונאסרה על בעלה:
כשגגת איש באשה. ולא נאסרה:
אידי ואידי לא בעיא גט. מדקא
מדמי ליה לזדון ולשווג: אלף לאו
רבנן היא. ושמע מינה בעדים מודו:
לעולם רבי שמעון היא. הך קמייתא
דקמאי חוץ מאשש איש כו': ככוונה
איש באשה. כפניה שנתכוון לקדשה
דבעיא גיטא: כשלא ככוונה. ככא
על הפניה שלא לשם קדושין:
לענין איסורא. ולעולם דקא ס"ד
מעיקרא כודון איש באשה איש
ומיהו לענין גט לא קמיירי דאע"ג
דמדמי לה לזדון בעיא גיטא:
ולא

פי עדים כשלא ככוונת איש באשה ומיתסרא על בעלה על פי עדים כשגגת איש באשה ולא מיתסרא על בעלה
רבינא

(א) [כתובות מז.],
(ב) כתובות נה. א [לעיל
פח. ד] [כתובות יט. צ"ב
קנה. א] (ג) [לעיל דף ע"ג,
ז] [שבת מז. ק"י: וש"נ],
(ד) [לעיל פח.].

הגהות הב"ח
(א) גמ' כל עריות שאמרו
אין לריכות הימנו גט:
(ב) רש"י ד"ה כתובה בנין
דיכרין וכו' דיכרין בנין
דיכרין דכיון לכי מינאי:
(ג) תוס' ד"ה הני וכו'
שמה יאמרו גירשה ה:

מוסף רש"י
נותרין לה מעשר. מעשר
ראשון שנחלל לזויה
(בכורות מז.). כתובה בנין
דיכרין. ויכי קאמר ממה
היא צמי שניה וירשה
הס, אין צניש שיש לה מזה
ומזה נוטלין כתובה אמן
כנין דכין כשנחלן לחלק
נכסי אציה אלף חולקין
צהו (כתובות נב.).